

אש קודש

דווקא הפעם - אודה את ה'!

וגם: לרגל שבת הילולא לרבינו ה'בת עין' זי"ע - זה לא רק הסגולה, זה הפעולה!

הילולא מפוארת ביומא דהילולא ומשתתפים בה הבחורים המצפים לשידוך, ורבים נושעו בדרכי פלא ממש, ובהם אנוכי שבועה"ת בעוד שבועיים אעמוד תחת חופתי והבטחתי לפרסם הנס ולעשות סעודה להודות ולהלל להשי"ת. אחר כל הדברים האלה, ברור לכולם עד כמה אני מאמין בכח הסגולה, אז נראה שמותר לי לומר משהו על מהותה.

רבינו ה'בת עין' הגיע מאבריטש לעיה"ק צפת בימי הרחמים והסליחות. התכונן היה לעלות לירושלים מיד לאחר שמחת תורה, אך התוכנית השתנתה משום מעשה שהיה. בבוך של הושענא רבה שמע ה'בת עין' אשה מבקשת מבנה שיעזור לה להוריד את המחצלות מהגג כי מחר בשמיני עצרת יתפללו את תפילת הגשם, והם עלולים להיחרס בגשם. אמר ה'בת עין' מקום שבו מאמינים כל כך בכח התפילה אני לא עוזב! וכך הוזה כידוע.

זהו! זה מה שבאתי לומר! שנוכח בין הררי הקרטופלאך לבין מגשי המעושונים שהעיקר הוא הפעולה! לא הסגולה לבדה, אלא התפילה שבאה איתה מעומק הלב, האמונה האמיתית בכח הצדיק לבטל כל הגזירות היא הפועלת את הישועה!

באווירת המלחמה נסיים בווארט מתורתו על מלחמה מסוג אחר, מלחמת מצווה המופיעה בתורה. שם כתוב "מי האיש הירא ורך הלבב יילך וישב לביתו" ודרשו חז"ל זה מי שמפסיק בין תפילין של יד לשל ראש. אומר ה'בת עין' דתפילין של יד מסמלות שברון לב, אך תפילין של ראש מסמלות הרמת ראש, ובא לומר שמי שמפסיק בין השברון לב לבין ההרמת ראש, הוא לעולם לא יילחם מלחמת אש קודש! מי שחפץ בחיים צריך לדעת מיד לקום ולהרים את הראש בעבודה בשמחה!

גוט שאבע'ס

א פרייליכ'ן שאבע'ס

האט'ס געפועל'ט אלע'ס גוט'ס

מתנת חנם אז מדוע הוא תולה את זה בכך ש'אליך אקרא כל היום? ועוד, היה צריך לומר כי אליך קראתי בלשון עבר? אומר הערבי נחל דבר נורא ונצטט מעט מלשונו: 'היוצא מכלל דברינו ולפעמים מתאחר בקשתו להתמלאות עבור שחפץ ה' יתברך שיתפלל לפניו!'

אתם שומעים מה כתוב פה? לפעמים מתעכבת ישועה לאדם כי הקב"ה רוצה את התפילות שלו והוא יודע שאם האדם ייושע הוא לא ישמע אותו! פשוט נורא! ולכן דוד המלך אומר חנני במתנת חנם כי אני מבטיח לך שאמשיך להתפלל כי העיקר לפניו זה התפילה!

ולפי' זה הוא מסביר את דברי הגמ' לעולם יקדים אדם תפילה לצרה, כי הקב"ה מתאוה לתפילת ישראל וכשלא יתפלל אלא בעת הצורך לו, לכן יעוכב בקשתו כדי שיתפלל אך אדם המתפלל תמיד אין כל סיבה להביא עליו צרה ועקתא.

ובחזרה ליהודה, נראה לחדש על דרך הצחות שבוודאי לאה הודתה לה' על כל מה שקיבלה, אך היא באה ללמדנו את היסוד הזה! הפעם אודה את ה'! דווקא הפעם, אחרי שכבר הגיעה הישועה ואפילו נטלתי יותר מחלקי, דווקא עכשיו אודה לה' יתברך!

"ישראל נושע בה' תשועת עולמים"

אחרי שלמדנו על שידוכים נעבור לסגולה המפורסמת להם ולשאר עניינים. אני מדבר כמובן על יומא דהילולא קדישא החל בעיצומה של השבת של הרה"ק ר' אברהם דב ב"ר דוד מאבריטש זי"ע בעל ה'בת עין'. הסגולה נתפרסמה בעולם היהודי כולו ע"י מוריניו המשפיע הגה"צ ר' מיילך בידרמן שליט"א לעשות סעודה לכבוד הצדיק וכהבטחתו הוא יפעל עבור העושה כן ישועות מעל הטבע, ועינינו הרואות.

בדידי הוזה עובדא שזכיתי בשנים האחרונות לעשות בישיבתי הק' סעודת

בפרשת חיי שרה נפגשנו עם השידוך הראשון בתורה שאליעזר חיפש ליצחק, ובגליון אז הבאנו שיש הרבה ווארטים הנדרשים מפרשה זו לעומד בפרק האיש מקדש. אם ננסה לתמצת אותם לשתי מילים, הם האמונה והתפילה החוזרים שוב ושוב בכל התהליך.

בפרשתנו אנו עוברים לשידוך השני של יעקב אבינו, אך נדמה שכבר בתחילתו אנו לומדים כלל יסוד לעומד בפרק זה.

כלל היסוד הזועק מהפסוק הראשון בפרשה הוא 'ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה' - צא מאיזור הנוחות שלך! תתחיל להסתגל למצבים אחרים, לחיות ביקום שאתה לא רגיל אליו! זה היסוד שנלמד אלינו מיעקב אבינו להצליח במציאת השידוך. לפני שנמשיך נאמר את הברור מאליו שאין בדברים אלו קריאה לכל הבחורים שיוצאים לשידוכים לקחת תרמיל וללכת לדמשק... אלא כמובן אנו מדברים על דרך העבודה.

ונמשיך את הפס', מיד אחרי שהבנו את זה, אנו חוזרים לבסיס שלמדנו מאליעזר, 'ויפגע במקום' כדברי רש"י שאין פגיעה אלא לשון תפילה, ואז, בתפילה וביציאה מהמקום הטבעי, יגיע האדם לנאמר בהמשך הדיבור ברש"י 'ושינה הכתוב ולא כתב ויתפלל, ללמדך שקפצה לו הארץ, ויקפוץ לו הדרך וימצא זיווגו בנקל ובמהרה.

בהמשך הפרשה בלידת השבטים, כתוב על יהודה 'ותאמר הפעם אודה את ה' וברש"י 'שנטלתי יותר מחלקי, מעתה יש לי להודות' ולכאורה תמוה וכי על מה שקיבלה כבר היא לא צריכה להודות?

מסתבר שרבותינו המפרשים עוסקים בדבר, אך שבעים פנים לתורה, ונראה לומר פשט נפלא בעניין בהקדים ווארט נורא.

דוד המלך אומר 'חנני ה' כי אליך אקרא כל היום', ויש להבין, הרי הוא מבקש